

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cristal Union, następca prawny Sucrerie de Toury SA

Strona przeciwna: Ministre de l'Économie et des Finances

Sentencja

Artykuł 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w tym przepisie obowiązkowe zwolnienie znajduje zastosowanie do produktów energetycznych wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej, jeżeli produkty te są używane do połączonego wytwarzania tej energii i ciepła w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 8 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto – Portugalia) – Saey Home&Garden NV/ SA / Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

(Sprawa C-64/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Artykuł 25 — Istnienie klauzuli prorogacyjnej — Porozumienie ustne, które nie zostało potwierdzone na piśmie — Klauzula zawarta w przywołanych na fakturach warunkach ogólnych sprzedaży — Artykuł 7 pkt 1 lit. b) — Umowa dystrybucji wyłącznej zawarta pomiędzy spółkami mającymi siedzibę w dwóch różnych państwach członkowskich i dotycząca rynku trzeciego państwa członkowskiego — Artykuł 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie — Ustalenie sądu właściwego — Miejsce wykonania zobowiązania charakterystycznego takiej umowy]

(2018/C 161/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação do Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Saey Home&Garden NV/SA

Strona przeciwna: Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

Sentencja

1) Artykuł 25 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że – z zastrzeżeniem ustaleń, których musi dokonać sąd odsyłający – klauzula prorogacyjna, taka jak powoływana w postępowaniu głównym, zawarta w ogólnych warunkach sprzedaży przywołanych na fakturach wystawianych przez jedną z umawiających się stron, nie spełnia wymogów ustanowionych przez rzeczony przepis.

- 2) Artykuł 7 pkt 1 rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że sądem właściwym na podstawie rzeczowego przepisu dla rozpoznania żądania odszkodowania z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy dystrybucji wyłącznej zawartej pomiędzy dwiema spółkami mającymi siedziby i działającymi w odmiennych państwach członkowskich na potrzeby sprzedaży towarów na rynku krajowym trzeciego państwa członkowskiego, na którego terytorium żadna ze spółek nie posiada filii ani oddziału, jest sąd państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się miejsce głównego świadczenia usług, które wynika z postanowień umowy, a wobec braku odnośnych postanowień – miejsce rzeczywistego wykonania tej umowy, a w braku możliwości dokonania ustalenia na tej podstawie – miejsce zamieszkania lub siedziby usługodawcy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 7 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța – Rumunia) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius / Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

(Sprawa C-159/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Cofnięcie rejestracji do celów VAT — Obowiązek uiszczenia VAT pobranego w okresie, podczas którego numer identyfikacyjny do celów VAT jest cofnięty — Nieuznanie prawa do odliczenia VAT związanego z nabyciami dokonanymi w tym okresie]

(2018/C 161/15)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Constanța

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius

Strona przeciwna: Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

Sentencja

Artykuły 167–169, 179, art. 213 ust. 1, art. 214 ust. 1 oraz art. 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że przepisy te nie stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, które pozwala organom podatkowym odmówić podatnikowi prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej w wypadku ustalenia, że ze względu na zarzucane temu podatnikowi uchybienia organy podatkowe nie mogły dysponować informacjami niezbędnymi do ustalenia, iż zostały spełnione wymogi materialne dające prawo do odliczenia podatku naliczonego przez rzeczowego podatnika, lub że ten ostatni dopuścił się oszustwa w celu skorzystania z tego prawa, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.